

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Quo pacto Deo in monastico instituto seruiturus, ab abnegatione propriæ voluntatis & sensus per discretum feruorem incipere debeat. Epist. XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

3. VI
16

alijs scandalum fiat, & ne forte alijs qui circa ipsum locum habitant tribulationem ingerat. Simile aliquid dicit Seneca: Si vis ista quibus vrgeris effugere, oportet non vt alibi sis, sed alius. Propterea, dilectissime Engelberte, resignes te in manus omnipotentis Dei, cui absque dubio cura est de te: nam ipse solus laborem & dolorem vestrum considerat, qui & omnibus iuxta est qui tribulato sunt corde: ipse vobiscum faciet quod expediet. Si utilis est sanitas tibi, perseuera in loco in quem Dominus te posuit, & propter perseuerantiam ac longanimitatem tuam indubiè Dominus te curabit. Quod si curari tibi non expedit, frustra est quocunque pergis, nec vt sic etiam desideranda est sanitas.

Vt ex tentatione non fit locus mutandus. Seneca. Sapie. 6. 1. Pet. 5. Psal. 6. Psal. 33.

Dico iterum, dilecte frater, si Domino placet vt sanitate gaudeatis, ipse vos liberabit. Si non placet, nec locus, nec aer, nec physicorum quorumcunque peritiam te curabit. Scribit Gerson singulariter monachos debere diuinæ inniti prouidentia, eo quod humanis plus auxilijs & proprijs voluntatibus destituti, quasi omnia quæ circa ipsos geruntur ex diuina ordinatione vel superiorum voluntate procedentia suscipere habent. Nihilominus tamen etiam humana debes interim suscipere remedia, quæ ex consilio & voluntate Patris tui in domo tua licitè admitti possunt. Finem verò illorum & effectum sine fructum Deo committere, aliudq; nihil nisi Dei voluntatem in omnibus & desiderare & expectare: quoniam reuera licet ex negligentia tua vel aeris intemperie infirmitas hæc tua tibi acciderit, non tamen sine prouidentia Dei quæ illum locum & loci aerisq; dispositionem ab æterno cognouit & tuam complexionem. Iniuriam igitur tibi fecisse videretur, si ad impossibile vel ad periculum, quod præcisset, te vocasset. Nihil itaque restat, nisi vt modo de necessitate facias virtutem, & Dominus consolabitur tristitiam tuam. Optote semper benè valere in Domino charissime frater.

Ioannes Gerson.

In omnibus Dei sustinenda voluntas.

Quo pacto Deo in monastico instituto seruiturus, ab abnegatione propria voluntatis, & proprijs sensus captiuatione, per spiritus discretum seruorem incipere debeat.

Epistola XXXV.

E. IOANNES IVSTVS LANSPERGIUS, CARTHVS. cuidam probo adolescenti in ordine regularium nouiter professo, pacem optat & monastica religionis quotidianum incrementum.

Charissime fili, ex tuis literis iam comperi in monasterio te non fuisse ociosum. Quippe qui cum virtute literas optimè cõiunxisti. Proinde nihil tibi aliud puto commendandum, quam vt in seruore hoc perseueres, bonis inijtjs optimos semper profectus adijtcs Exercitia tua, iuxta consiliũ viri timentis Deũ, salutemq; tuam zelantis moderare, nihil innitens capiti tuo aut sensui, quãdoquidẽ id maximè vult Deus, vt intellectum nostrum captiuemus in obsequium suũ, per puram nostri abnegationem. Feruor tuus mihi perplacet, modo absit discretio, quæ haud melius, imò non aliter ac humilitate, atque obedientia conquiritur. Eundem finem fortiuntur plerumq; indiscretio & ignauia, siue expiditas. Atque idem periculum adducunt aut nihil, aut nimium habuisse

Intellectus noster captiuanus per subiectionẽ. 2. Cor. 10.

Feruoꝝ dif-
cretus qua
ne necessa-
rius
ternat.

feruoꝝ. Vt enim (diuo Bernardo teste) discretio sine feruoꝝe iacet, ita feruoꝝ sine discretione præcipitat. Ita ergo desiderandus est Deus, ita amandus. Ita bonæ voluntatis est feruoꝝ dilatandus, ac si hoc duntaxat die foret viuendum. Atque huius charitatis, huius feruoꝝis exercitia operatq; secundum vires vniuscuiusque metienda sunt, temperandaq; vt si semper esset viuendum & robur & animus ad omnia sufficiant, atque vigeant. Sit itaq; desiderium Deo placendi sine mensura, extendatur vsque ad infinitum. Opera tamen & studia, quibus hic feruoꝝ exercetur, fiant ita, ne quid nimis. Hæc obiter charissime, laudans feruoꝝem, atque simul commonefaciens te discretionis, oro mei sis memor tuis in orationibus. Vale.

Congratulatur fratri è mortis periculo erepto, atque inde occasione sumpta, hortatur eum ad constantiam & obedientiam.

Epistola XXXVI.

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIVS, CARTHVS.
filio suo charissimo Henrico, è mortis discrimine diuino munere erepto.

Lucæ. 15.

Lucæ. 12.

Vt à propo-
sito lapsus i-
dem reuo-
care debeat.

Mat. 12.

Oportuit & me gaudere, quia filius meus mortuus erat, & reuincit perierat & inuentus est. Misertus tui Deus, fili charissime, misertus Prioris patris tui ac confratrum tuorum, misertus denique maximè est mei qui oēs de interitu tuo tristitiam super tristitiam habuissemus. Verùm si iuxta veritatis testimonium ne vnus quidem passer cadit in terram absque prouidentia Dei, quanto minus dulcissimus filius meus Henricus, neq; fortuito, neq; citra Dei prouidentiam cadens in flumen submersusq; in vita seruatur, aut iam fere mortuus vitæ restituitur? Num Deus ipse, qui in periculum te cadere permittit & rursus à periculo, fili mi, te sua magis, quam humana ope eripuit, non potuisset facere, vt ad hoc periculum, non venisses? Potuisset profectò. At si te præseruasset alioqui casurum & mergendum vt non caderes, quis quæso beneficium huius præseruationis diuinæ tibi indicasset? Quis benignitatem Dei super te (quandoquidem periculum nescires) vigilasse nunciaret? Aut qñ tu ei pro huiusmodi præseruationis beneficio gratias ageres, q quod in piculo fuisses & à Deo præmittitus, ante casum præseruatusq; nescires? Permisit igitur te mortis periculo incidere, & tamen eripuit, vt ex beneficio ereptionis (qui præseruationem nescire potuisses) eius bonitatem prouidentiamq; disceres. Age igitur fili mi, nouam vitam inchoaturus quæ spiritualis foret, hoc facto edoctus es carnalem relinquere, veterique vitæ emori. Mortuus es enim, aut inter mortuos tamen computatus es in aquis, vt in nouitate vitæ resuscitatus ambulares. Secundus baptesmus hic tuus fuit, in quo à memoria omnium præteritorum phantasiarum abluerentur. Neminem itaque ex præterita vita patrem fratrem, amicum, dominum &c. deinceps agnosce secundum carnem, nisi qui secundum nouum hominem in Christo pater, frater, amicus aut Dominus sit. In cælo quidem vnum patrem habes Christum Deum matrem dominam tuam Mariam, cuius pietatem credas tibi in periculo pro-